

Budapest 06. sz. Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság a 7/2016. (IX.26.) számon 4 igen szavazattal 1 nem szavazattal K. T. magánszemély által benyújtott kifogással kapcsolatban következő határozatot hozta:

Budapest 06. sz. Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság a beadványozó kifogását elutasítja.

A választási bizottság elsőfokú határozata ellen a központi névjegyzékben szereplő választópolgár, jelölt, jelölő szervezet, továbbá az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet a Nemzeti Választási Bizottságnak címzett fellebbezést nyújthat be jogszabálysértésre hivatkozással, illetve a mérlegelési jogkörben hozott határozattal szemben a 06. sz. Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottságnál (1082 Budapest VIII. kerület, Baross u. 63-67., fax: 313-6696, email: valasztas@jozsefvaros.hu) úgy, hogy az legkésőbb 2016. október 03. (hétfő) 16.00 óráig megérkezzen. A fellebbezésnek tartalmaznia kell a kérelem Ve. 223. § (3) bekezdése szerinti alapját, a benyújtójának nevét, lakcímét (székhelyét) és – ha a lakcímétől (székhelyétől) eltér – postai értesítési címét, a kérelem benyújtójának személyi azonosítóját, illetve ha a külföldön élő, magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár nem rendelkezik személyi azonosítóval, a magyar állampolgárságát igazoló okiratának típusát és számát, vagy jelölő szervezet vagy más szervezet esetében a bírósági nyilvántartásba-vételi számát. A fellebbezés tartalmazhatja benyújtójának telefonszámát vagy elektronikus levélcímét, illetve kézbesítési megbízottjának nevét és telefonszámát vagy elektronikus levélcímét. A fellebbezésben új tények és bizonyítékok is felhozhatók.

I n d o k o l á s

I.

K. T. (lakcím:) kifogást nyújtott be 2016. szeptember 21-én Bács-Kiskun megyei 05. sz. Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsághoz, mely kifogásokat a Választási Bizottságok 2016. szeptember 21. napján a 2013. évi CCXXXVIII. törvény 79. § (2) bekezdése alapján a Ve. 213. § (1) bekezdése alapján Budapest 06. sz. Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsághoz áttette.

Beadványozó kifogásában a Kormány „Ne kockáztassuk Magyarország jövőjét” kezdetű hirdetési okán a Kormány Bács-Kiskun megyei 05. Országgyűlési Egyéni Választókerületben kifejtett kampánytevékenységét sérelmezte, elsősorban – de nem kizárólagosan – a Petőfi Népe megyei napilapban megjelent hirdetési vonatkozásában. Beadványozó álláspontja szerint a tárgybeli kampánytevékenység és kampányeszköz használat sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjait, azaz az esélyegyenlőség és a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveit. Tárgybeli hirdetések a megyei napilapban jelentek meg 2016. szeptember hónapban: szeptember 5, 7, 10, 12, 14, 17, 19.

Beadványozó kifogásában az alábbiakat adta elő:

Álláspontja szerint egy általa hivatkozott index cikk alapján megállapítható, hogy az összes aktívan tevékenységet folytató párt összesen 100 millió forintot költ az egész kampányidőszakban – nem egy kampányeszközre, hanem az összes párt az összes kampányeszközre. A kormány rendkívül intenzív és rendkívül költséges választási kampányt folytat. A Kormány kampányköltsége eddig meghaladja a 2 milliárd forintot. A központi költségvetés a tárgybeli országos népszavazásban folytatható kampányoláshoz nulla forint támogatást biztosít a pártoknak. A kifogáshoz csatolt lapszámok első oldalán található kormányzati politikai hirdetés 670.560 Ft/nap összegbe került.

A Nemzeti Választási Bizottság 43/2016. sz. határozata kimondta, hogy a Kormány szervezői minőségében jogosult politikai reklámot közzétenni.

A Kúria Knk.I.37.723/2016/3 számú végzésével helyben hagyott 53/2016. sz. NVB határozata értelmében a Kormány, mint a tárgybeli népszavazás szervezője a népszavazási kampányidőszakban kampánytevékenységet végez. Beadványozó álláspontja szerint a tárgybeli kifogásolt tevékenység a

Kormány kampánytevékenységének a része, tárgybeli hirdetés vonatkozásában is be kell tartani a választási alapelveket és biztosítani kell az egyenlő feltételeket, ugyanazon mértékű és maximált összegű forrásokat kell biztosítani a népszavazási kampány törvény szerinti résztvevőinek, a szervezőnek és az országgyűlési képviselőcsoporttal rendelkező pártoknak.

Az Alaptörvény IX. cikk (3) bekezdése a kampánytevékenység folytatását a véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülési körébe vonja annak rögzítésével, hogy a kampánytevékenység a demokratikus kialakulásához szükséges tájékoztatási tevékenység, mely ugyanakkor csak az esélyegyenlőség biztosítása mellett kerülhet sor. Ugyan tételes szabályokat a hivatkozott alaptörvényi rendelkezés a médiaszolgáltatásban való hirdetésre rögzíti, azonban érvényesülési köre ennél tágabb. A népszavazás vonatkozásában az országgyűlési választáshoz hasonló kampányköltségek átláthatóvá tételére vonatkozó tételes szabályokat nem alkotott a törvényhozó, így a Ve. alapelvi rendelkezéseinek az Alaptörvény 28. cikkére is figyelemmel levő – cél szerinti értelmezésével kell biztosítani. Fentiek alapján beadványozó határozott álláspontja szerint a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontját a népszavazási kampányban akként kell értelmezni, hogy a kampányban részt vevők – különösen a közpénzt felhasználásával – nem fordíthatnak egymáshoz képest kirívóan nagyobb anyagi erőforrásokat a saját álláspontjuk népszerűsítésére.

Tárgybeli hirdetést annak tudatában jelenti meg a Kormány, hogy tisztában van azzal a kampányeszköz költsége alapján, hogy ilyen kampányeszköz használatára senki másnak még csak elméleti lehetősége sincsen azzal, hogy az objektív feltételek egyáltalán nem lettek megteremtve. Tárgybeli hirdetés finanszírozását a Kormány külön erre, saját magának rendelt forrásból oldotta meg, ezzel lényeges mértékben torzítva a népszavazási kampány résztvevői közötti versenyt.

A központi költségvetés nem biztosít a népszavazás szervezője politikai ellenfeleinek forrást kampánytevékenység végzésére, így az MSZP helyi szervezetének sincsen anyagi forrása arra, hogy politikai hirdetést jelentessen meg. Ezzel szemben a Kormány a saját kampánytevékenysége végzéséhez saját magának biztosított a tények alapján 3,9 milliárd forintot. Ez önmagában is súlyosan sérti a Ve. alapelveket azzal, hogy ezen anyagi többleterőforrással teremtett túlsúlyt az MSZP helyi szervezete, de más ellenzéki párt helyi szervezete sem tudja ellensúlyozni.

Az anyagi erőforrások hiánya akadályozza a helyi szervezetet abban, hogy a Kormányhoz hasonló, de legalább azt megközelítő mértékben hirdessen, miközben a Kormány, mint a népszavazási eljárás szervezője nem maga gazdálkodta ki vagy nem a kezdeményezők csoportja biztosította számára a forrásokat, hanem közjogi lehetőségeit arra használta fel, hogy gyakorlatilag felülről nyitott költségvetési forrást teremtett a saját kampánytevékenységére. A pártoknak, így azok helyi szervezeteinek, semmilyen, a népszavazási eljárás okán megnyílt forrás nem áll rendelkezésükre, abból végeznek kampánytevékenységet, amit a gazdálkodásuk megenged számukra.

A tárgybeli tevékenység fentiek alapján sérti az esélyegyenlőség elvét, de az ehhez tapadó kormányzati magatartás a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét is sérti, mert a Kormány úgy rendelt ezen hirdetéshez közpénzből forrást a választási kampányban, hogy ez a forrást csak a saját maga számára teremtette meg, a választási ellenfelek számára pedig nem. Beadványozó álláspontja szerint a Választási Bizottságnak arról kell döntenie, hogy az észlelt és a kifogásban hivatkozott Kormány által végzett kampánytevékenység költsége kirívóan, aránytalanul több-e, mint az ellenzéki pártok helyi kampányra fordítható anyagi erőforrásai.

Fentiek alapján beadványozó kérte, hogy a kifogásnak a Választási Bizottság adjon helyt és az Nsztv. 1. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ve. 218. § (2) a) pontja alapján a jogszabálysértés tényét megállapítani és a Kormányt a további jogszabálysértéstől tiltsa el.

Beadványozó a kifogáshoz Petőfi Népe lap hivatkozott lapszámainak címlapfotóit (7 db) és a lap 2016. évi hirdetési árait csatolta.

II.

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (továbbiakban: Ve.) 208. §-a szerint kifogást a választásra irányadó jogszabály, illetve a választás és a választási eljárás alapelveinek megsértésére (a továbbiakban együtt: jogszabálysértés) hivatkozással a központi névjegyzékben szereplő választópolgár, jelölt, jelölő szervezet, továbbá az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet nyújthat be.

Budapest 06. sz. Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság (a továbbiakban Választási Bizottság) megvizsgálta a kifogással szemben támasztott törvényi követelményeket, megállapította, hogy a beadványozó a központi névjegyzékben szerepel, a kifogás nem elkésett és megfelel a Ve. rendelkezéseinek.

A Ve. 213. § (1) bekezdése alapján ha a választási bizottság megítélése szerint a kifogás elbírálására nem rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, az ügyet - legkésőbb a beérkezését követő napon - jegyzőkönyvbe foglalt döntéssel átteszi az annak elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező választási bizottsághoz. A választási bizottság köteles eljárni a hozzá áttett ügyben.

A Ve. 1. § e) pontja szerint a Ve.-t kell alkalmazni abban az eljárásban, amelyre e törvény alkalmazását törvény elrendeli. A népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 1. § (1) bekezdése szerint a törvény hatálya alá tartozó eljárásokra a Ve. Általános részét - az Nsztv.-ben foglalt eltérésekkel - kell alkalmazni. Az országos népszavazási kampányra vonatkozó szabályokat az Nsztv. 69-70. §-ai és a Ve. Általános része VIII. Fejezetének rendelkezései tartalmazzák.

A Választási Bizottság a kifogás elbírálása kapcsán fontosnak tartotta a Kormány – mint a népszavazási kezdeményezés szervezője – szerepét a népszavazási kampányban a többi résztvevő szereplővel összefüggésben vizsgálni. Az Alaptörvény alapelvei között – Alaptörvény C) cikkében – rögzíti, hogy a magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik. Az Alaptörvény 15. cikkének (1) bekezdése deklaráálja, hogy a végrehajtó hatalom letéteményese Magyarországon a Kormány. Az Alaptörvény 15. cikkének (1) bekezdése a Kormányt a végrehajtó hatalom általános és az Országgyűlésnek felelős szerveként határozza meg. A végrehajtó hatalom feladat- és hatásköre olyan összetett és átfogó, hogy a Kormány hatásköri jogosítványainak kimerítő felsorolása lehetetlen: ennek megfelelően rögzíti, hogy a Kormány feladat- és hatásköre kiterjed mindarra, amit jogszabály kifejezetten nem utal más szerv feladat- és hatáskörébe. Az Alaptörvény nemcsak az állam szervezetrendszerében, hanem a végrehajtó hatalmi ágon belül is pozicionálja a Kormányt. Az Alaptörvény 15. cikk (2) bekezdése szerint a közigazgatás legfőbb szerveként az államigazgatási feladatok ellátásáért a Kormány a felelős. E felelősség ellátásához elengedhetetlen a hatékony és racionális szervezetrendszer kialakítása. Az államigazgatási szervezetrendszer megalapozása érdekében külön rendelkezik a Kormány szervezetalakítási szabadságáról. A Kormány feladat- és hatáskörei közül kiemelendő a Kormány jogalkotó hatásköre. A Kormány a feladatkörében eljárva az Alaptörvény 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a törvényben nem szabályozott tárgykörben eredeti jogalkotói hatáskörrel, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján származékos jogalkotói hatáskörrel rendeletet alkothat; a Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes. A fentiek mellett a közigazgatás egésze ellátja a klasszikus végrehajtó jellegű tevékenységeket is az Országgyűlés számára, így részt vesz a döntések előkészítésében és végrehajtásában. A döntések előkészítése kapcsán szintén elsősorban a Kormány emelhető ki, amely a jogszabályok előkészítésében vállal kiemelkedően fontos szerepet, hiszen a törvénykezdeményezések tekintetében kiemelt helyzetben van. A törvények végrehajtásában már a közigazgatás egész szervezetrendszere részt vesz, hiszen ezáltal megy végbe a megvalósítás.

A Kormány nem csupán az államigazgatás csúcsszerve, hanem a végrehajtó hatalom megtestesítője. Az Alkotmánybíróság 48/1991. (IX. 26.) AB határozatában a Kormány vonatkozásában kimondta, hogy Kormány az Alkotmány szerinti parlamentáris rendszerben a végrehajtó hatalom kizárólagos letéteményese, és az Országgyűlésnek felelős gyakorlója. A végrehajtó hatalom feladatköre és hatásköre olyan komplex és átfogó, hogy hatásköri jogosítványainak kimerítő felsorolása lehetetlen. Valójában a Kormány hatásköre kiterjed mindarra, amit az Alkotmány nem utal kifejezetten más szervek hatáskörébe. [48/1991. (IX. 26.) AB határozat]

Fentiekben részletesen kifejtettekén túl a Kormány az állami működés – a végrehajtás területén túlmutatóan – még számos területen rendelkezik hatáskörökkel, így az Alaptörvény 8. cikk (1)

bekezdésében deklarált és az Nsztv. 5. §-a értelmében a Kormány jogosult országos népszavazás kezdeményezésére is.

A Kormánynak a népszavazási eljárásban betöltött szervezői státuszát a Nemzeti Választási Bizottság a 14/2016. számú határozatában állapította meg, ezt a megállapítást Kúria Knk.IV.37.222/2016/9. számú végzésével helyben hagyta. Ugyancsak a népszavazás szervezőjeként nevezi meg a Kormányt az Alkotmánybíróság a 12/2016. (VI. 22.) AB határozatában is, melyben az Országgyűlés népszavazás elrendeléséről szóló 8/2016. (V. 10.) OGY határozatát vizsgálta felül.

A Nemzeti Választási Bizottság 53/2016. számú határozatában – melyet a Kúria a Knk.I.37.723/2016/3. számú végzéssel helyben hagyott, és melyre Beadványozó hivatkozik is kifogásában – hangsúlyozta, hogy a Kormány abban a népszavazási eljárásban mely az általa kezdeményezett országos népszavazási kezdeményezés alapján folyik, nem lehet pusztán szemlélő vagy semleges résztvevő, hiszen meghatározott szereplője annak. Ennek oka, hogy éppen ő az, aki alkotmányos jogával élve kezdeményezésével megszólítja a választópolgárokat. Indokolt, hogy ennek az alkotmányos jogkörnek a részét képezze álláspontja, véleménye kifejtésének lehetősége, azaz, hogy megillessen a véleménynyilvánítás, a kifejezés szabadsága. A Nemzeti Választási Bizottság rögzítette továbbá e határozatában, hogy Kormány, mint a kezdeményezés szervezője az általa kezdeményezett országos népszavazási kérdés tekintetében jogosult a választópolgárok akaratának befolyásolására vagy annak megkísérlésére irányuló tevékenységet, azaz kampánytevékenységet folytatni, a kérdéssel kapcsolatos véleményét, álláspontját kifejteni.

A Kúria Knk.I.37.723/2016/3. számú végzésében a politikai reklám közzététele kapcsán is egyértelműen rögzítette azt, hogy a Kormány az általa kezdeményezett országos népszavazási eljárásban az Alaptörvény 8. cikk (1) bekezdés és az Nsztv. 5. § értelmében a szervezőkkel azonos státuszban jár el, és ilyen minőségében jogosult az Nsztv. 69. §-ának megfelelően az országos népszavazási kampányidőszakban politikai reklám közzétételére.

A Választási Bizottság a fentiekben részletesen kifejtett okfejtés alapján megállapítja, hogy Kormánynak az Alaptörvény 8. cikk (1) bekezdéséből levezethető alkotmányos joga, hogy az általa kezdeményezett országos népszavazási kampány szereplőjeként kampánytevékenységet folytasson, élve a rendelkezésére álló eszközökkel, forrásokkal. A Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában deklarált esélyegyenlőség választási eljárási alapelvéből olyan következtetést nem lehet levonni, hogy a Kormány kiemelt státusza miatt számára tiltott volna a rendelkezésére álló eszközök és források felhasználása a népszavazási kampány során. Ugyanis ezzel ellentétes álláspont kiüresítené a Kormánynak az Alaptörvény 8. cikk (1) bekezdéséből levezethető, a népszavazási kezdeményezéséhez való alkotmányos jogát.

Az Alaptörvény IX. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy demokratikus közvélemény kialakulásához választási kampányidőszakban szükséges megfelelő tájékoztatás érdekében politikai reklám médiaszolgáltatásban kizárólag ellenérték nélkül, az esélyegyenlőséget biztosító, sarkalatos törvényben meghatározott feltételek mellett közölhető. A Választási Bizottság rögzíti, hogy az Alaptörvény IX. cikk (3) bekezdésében foglalt rendelkezésben a jogalkotó kizárólag a politikai reklámok vonatkozásában kívánt alaptörvényi szinten esélyegyenlőségi szabályokat biztosítani a kampányidőszakban, mely az Alaptörvény, valamint a választásra és népszavazásra irányadó jogszabályok kifejezett rendelkezése nélkül, önkényesen sem a politikai hirdetésekre, sem további kampányeszközre nem terjeszthető ki.

A Választási Bizottság álláspontja szerint a kifogás elbírálása során a kifogáshoz csatolt szeptember 5., 7., 10., 12. és 14. lapjaiban közzétett hirdetéseket nem lehet figyelembe venni, e tekintetben a kifogás elkésett, mivel a jogorvoslatot 5 napon belül nem nyújtották be, jelen esetben nem folyamatos jogsértésről van szó, mivel minden esetben önálló hirdetmény közzétételére került sor a napilapban.

A Választási Bizottság megállapította, hogy a Petőfi Népe hivatkozott lapszámai közül 2016. szeptember 12-én és 14-én megjelent hirdetések tekintetében a korábbiakban benyújtott kifogásokat érdemben elbírálta és az 5/2016. (IX.20.) sz. határozatával döntött, melynek személyes adatokat nem

tartalmazó másolatát a Ve. 217. § (2) bekezdése alapján a bizottság elnöke megküld a kifogás benyújtója részére.

A Választási Bizottság a kifogás érdemi vizsgálatának alapját tehát csak a szeptember 17. és 19. számban megjelent hirdetések képezik.

A Petőfi Népében megjelent cikk a Ve. 141.§-a alapján kampánytevékenységnek minősül, mert alkalmas a választói akarat befolyásolására.

A Ve. 140. § Kampányeszköznek minősül minden olyan eszköz, amely alkalmas a választói akarat befolyásolására vagy annak megkísérlésére, így különösen a

- a) plakát,
- b) jelölő szervezet vagy jelölt által történő közvetlen megkeresés,
- c) politikai reklám és politikai hirdetés,
- d) választási gyűlés.

A fentiekből következően, fizetett sajtóhirdetés is kampányeszköznek tekintendő. Az ezzel kapcsolatban a választási alapelvek megsértésére vonatkozó kifogás elbírálása az OEV. választási bizottság hatáskörébe tartozik.

A választási alapelv egy olyan zsinórmérték, amely jogszabályi rendelkezés hiányában is a megfelelő magatartás tanúsítását követeli meg a választói akarat befolyásolásának rendjében.

A kifogás alapján nem állapítható meg, hogy a Petőfi Népében megjelentett kampányeszköz fizetett sajtóhirdetés-e, e tekintetben a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőséget abban az esetben lehetne megállapítható, ha a kifogást tevőnek – ugyanolyan áron – a fizetett sajtóhirdetését vagy politikai hirdetését a Petőfi Népe c. napilap nem jelentette volna meg. Erre azonban a kifogást tevő sem hivatkozott.

E tekintetben az alapelv érvényre juttatásánál nem lehet szempont az, hogy a politikai hirdetés megrendelésére ezen kampányeszközzel élni kívánónak van-e pénzügyi forrása. Maga a politikai hirdetés ugyanis fogalma alapján „fizetett hirdetés”. (A politikai reklám közzétételéért ezzel szemben a Ve. 147.§ (3) bekezdése alapján a médiaszolgáltató ellenszolgáltatást nem kérhet és nem fogadhat el.)

A kifogásban megjelölt azon tényadat, miszerint a Kormány – mint az országos népszavazás szervezője - milyen összeget költ az országos népszavazás kampányára, míg más szervezet kampányköltsége ettől eltérően (adott esetben alacsonyabb összegben) miként alakul, az esélyegyenlőség alapelvének megsértésére nem alkalmas. A politikai (fizetett) hirdetés tekintetében az esélyegyenlőséget ugyanis nem ez a körülmény, hanem az méri, hogy a fizetett hirdetések a megjelentése tekintetében a médiaszolgáltató egyenlő feltételek mellett biztosítsa az ezzel a kampányeszközzel élni kívánók számára. Ezzel kapcsolatos sérelmet azonban a kifogást tevő nem állított. Az a kifogást tevő által hivatkozott körülmény, hogy a pártok számára a központi költségvetés az országos népszavazással kapcsolatban kampánypénzt nem állapított meg, a politikai hirdetések tekintetében az esélyegyenlőséget nem érinti.

Az esélyegyenlőség tehát a Választási Bizottság álláspontja szerint nem sérült, ugyanis más kampányeszköz ezt a kampányeszközt (fizetett sajtóhirdetés) kiválthatja, illetve a kampánytevékenységet a választói akarat befolyásolására vagy annak megkísérlése céljából hatékonyabbá teheti.

A Petőfi Népe c. napilapban közzétett fizetett sajtóhirdetésből nem állapítható meg, hogy azt az országos népszavazás szervezőjét (azaz a Kormányt) népszerűsíti.

A kifogásban szereplő sajtóban megjelent szöveg nem hozható összefüggésbe a nem jóhiszemű és rendeltetésellenes joggyakorlással. A szöveg megjelentetése másnak a jogát nem sérti vagy korlátozza, az abban szereplő "Ne kockáztassuk Magyarország jövőjét! Szavazzunk nemmel! OKTÓBER 2." felirat pedig valóságtartalmának megítélése tekintetében – a Kúria végzésében kifejtett véleménynyilvánításhoz való jogra tekintettel – sem sérti meg a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás követelményét.

Az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvényt (Tv.) az Országgyűlés az országgyűlési képviselők választásán induló jelöltek és jelölőszervezetek esélyegyenlőségének elősegítése, a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás

feltételeinek megteremtése és az országgyűlési képviselők választása tisztaságának megóvása érdekében alkotta meg. E törvény nem vonatkozik az országos népszavazásra. Az országos népszavazás esetileg fordul elő, és az országos népszavazással kapcsolatos kezdeményezés fő szervezője és a kampány költségeinek viselője az országos népszavazás kezdeményezésének szervezője.

Alapvetően tehát két típusú eljárásról van szó az országgyűlési képviselők választása és az országos népszavazás esetében. Az országgyűlési képviselők választásán a jelöltek és jelölő szervezetek (pártok) egymás közötti versengéséről van szó a választói akarat befolyásolása vagy ennek megkísérlése céljából. Az országos népszavazás esetén pedig ez a versengés már leegyszerűsödik: ugyanazon kérdés tekintetében kizárólag arra vonatkozik, hogy a kérdésre adandó igen vagy nem szavazat leadását tartják-e helyesnek (preferálják-e) a kampányban részt vevők.

Törvényi szabályozás hiányában nyilvánvaló, hogy költségvetési eszközökkel az esélyegyenlőség biztosítása nem követelhető meg a kifogást tevő által jelzett módon. A Választási Bizottság álláspontja szerint az, hogy az országos népszavazási kampányban részt vevők eltérő erőforrásokat és összegeket fordítanak saját kampányuk népszerűsítésére, nem ellentétes a Ve. rendelkezéseivel.

Mindezek alapján a Választási Bizottság megállapítja, hogy Beadványozó által sérelmezett kiadványban a Kormány hirdetése és a Kormány kampánytevékenysége, a kampányeszköz használata, a kampányra fordított összeg felhasználása, a kampányban részt vevők rendelkezésére álló források különbözősége nem sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőség alapelvét, valamint az e) pontban foglalt jöhizemű és rendeltetészerű joggyakorlás alapelvét.

IV.

A fentiekben részletesen leírtak alapján a Választási Bizottság a Ve. 220. §-a értelmében a kifogást – a Kormány kampánykiadványával kapcsolatos költségek, a Kormány kampánytevékenysége miatt, elsősorban a megyei napilapban megjelent hirdetések vonatkozásában – a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt, az esélyegyenlőség választási eljárási alapelvének és az e) pontjában foglalt, a jöhizemű és rendeltetészerű joggyakorlás alapelvének sérelme miatt, továbbá a Ve. 218. § (2) a) és b) pontjának alkalmazásáta rendelkező részben foglaltak szerint elutasította.

V.

A határozat az Alaptörvény C) cikkén, a IX. cikk (3) bekezdésén, a 8. cikk (1) bekezdésén, a 15. cikk (1) – (2) bekezdésén, a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontján, 75. § (1) bekezdés b) pontján, az Nsztv. 1. §-án, az 5. §-án, a 69-70. §-án, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 223. § (1) bekezdésén, 224. § (1) és (5) bekezdésén, az Nsztv. 79. § (1) bekezdésén alapul.

VI.

A Budapest 06. sz. Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság hatásköre és határozata Ve. 1. § e) pontjában, 2. § c) és e) pontjában, 208. §-ában, 213. § (1) bekezdésében, 217. § (1) bekezdésében, 220. §-ában, az Nsztv. 1. § (1) bekezdésében, 5. §-ában, 65. §-ában, 69. §-ában, 79. §-ában, az Alaptörvény C) cikkében, 8. cikk (1) 15. cikkének (1) és (2) bekezdésében, IX. cikk (3) bekezdésében, az Alkotmánybíróság 48/1991. (IX. 26.) és 12/2016. (VI. 22.) AB határozatában, a Nemzeti Választási Bizottság 14/2016. és 53/2013. számú határozatában, a Kúria Knk.IV.37.222/2016/9. és Knk.I.37.723/2016/3. számú végzésében, a jogorvoslati lehetőségről szóló tájékoztatás pedig a Ve. 10. § (3), 221. §, a 223.-225. §-okon alapul.

dr. Galambos Károly
Budapest 06. számú Országgyűlési Egyéni
Választókerületi Választási Bizottság
elnök
sk.